

२१०/५ ११५

ह. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ धुळे.

—: हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह :—

ग्रंथ क्रमांक ४१०/५११६ (पुंज)

ग्रंथ नाम राम लिजय.

विषय कथा-पुराणे.

अध्याय १ गो.

पृ. १३

अ. १

पृ. १३.

(1)

॥१॥ आध्वरेलो ॥१॥ पांन ॥

२
श्रीगणेशायनमः श्रीसरस्वतीयनमः श्रीगुरुभ्योनमः श्रीराम
चंद्रायनमः श्रीमारुतीप्रसन्नः आनमोजीपुराणपुराणा ॥ श्रीम
द्दमासटविलासा ॥ दीगांबराआदीनासा ॥ श्रीहानंदाजगद्ग
रा ॥ १५ जयजयजयव्यापुर्णप्रभा ॥ आजमाजीलाआमयारा
मा ॥ नीलश्रीनहृदयविश्रामा ॥ पुर्णानंदापरापरा ॥ २५ जय
जयमायाचक्रचाक्री ॥ मायालीलावीरवीजनका ॥ सनकचिल
परीक्षनका ॥ नीजजनरदनका ॥ सुखाब्धी ॥ ३५ नमोभदववैकु
ण्ठपुंरगौरा ॥ ओंबीकागजवदनदीनकरा ॥ हेचीत्यरुपेस्तु
स्तीलाचार ॥ निर्विकारसर्वदा ॥ ४५ मंगलनामकारकगजवद
ना ॥ मंगलारशिलुसेचीनमन ॥ मंगलजननीवरीदरीलाळेख
न ॥ लुसेगुणनसरली ॥ ५५ नीलोपकेसुनमारबहुत ॥ पदे
गौरनेपुरेसहाल ॥ नाकीरणसुणबाजल ॥

2A

तिभक्तदया भुं॥६॥ क्षीर्णव अतिस्वेतांबर॥ वीकासेला गला
क्षीरसागर॥ विंनिर्सेषयेत्रापवित्र॥ वसनरुपं आकारले॥७॥ आरुण
संध्यागामी श्रीत॥ तैसी उटी दिसे आस्त॥ किंमंदगवळ सिंदुरं चर्वी
त॥ व्याही दस्त विगजती॥ भक्तं धाम नो वारण अनिवार नावरे
वीक्रहांसा वार॥ तो आवृण विषया वार॥ वीवेक आंकुश धरी येला॥
१॥ ना वें शरण येति अज्ञान जन॥ ना वें छे सावया अविद्या वीपीन॥ या
लागी उर्ध्व प्ररक्षा धरुन॥ सिद्धा ज्ञान सर्वदा॥१॥ हातिं सळ वेळीळा
क्रमळ॥ जो अमृता लन विटे सर्व काळ॥ तेणं पुंजुं दृष्टि तिभक्त प्रेमळ॥
जे कांतिर्मळ आंत बाध॥१॥ जैसे वृक्षांत विजु वेड माळे॥ तैसे आळं का
र आंतीं मी रवळे॥ नक्षेत्र पुंज गुणी वो वीले॥ ते विं मुक्त हार डोल सि॥१॥

हृदये काशिं सुरेव ॥ पदक जाला तो मंगं क ॥ एयेर हित निशं क ॥ निज सुखं
 सुर बाउला ॥ १७ ॥ भक्तासी वी श्रं येति प्रयं उं ॥ तं जो आकळी शुं ग दं उं ॥ क
 ज्मांत विजु वे नि पा उं ॥ ये व दं तं म्भ व त से ॥ १८ ॥ दीगा ख क्री ते जन माये
 ॥ तै सिं कुं उ लें म्भ व ति म यी म ये ॥ विं वं वं द्र आ यी सूर्य ॥ कुं उ ल र पे त क
 प ति ॥ १९ ॥ मुरु टिं म्भ व ति र ता वी क ल र पे न न मं उ प उ ज क ला ॥ आ दि
 पुरु ष हा सा का र ला ॥ व र्था न भा व वे तं ॥ २० ॥ ऐ सा मा हा गा ज ग ज व द
 न ॥ व र द ह स्तं पैं दा वि वी न्ह ॥ व री गा म क था वि जा रो प ला ॥ त्या सी जी व न
 घा ली न मिं ॥ २१ ॥ जै सा उ ग व तां व र द खं द ॥ ते पे नं उ ज्हा से क वी हृ द ये स मु
 द्र ॥ सा ही त्या भ र ते नं आ पा र ॥ अ सं भा व्य दा ट लें ॥ २२ ॥ ज य ज य ग ज व द नां जी
 रो प मां ॥ अ गा ध न व ण वे तु म्मी म हि मां ॥ तु म्मी या गु णां वी पा वा व या सी मां ॥

व्रैसासरता होइ नमिं ॥ १० ॥ कावेसी मेरु पे उनि देख ॥ व्रैसी नृत्य करी लंपी
 पीली कप ॥ व्रैसं ब्रह्मां उडवले लमय कप ॥ भुगोळ मशी कावे विं हल वि
 ल ॥ २० ॥ वं डां डा व पुग वें उट वें ॥ वासर मणी सद पण दा वें ॥ हीम नगा
 सवारा घाल वें ॥ मेघा सप्र वें ॥ उद कां जु डी ॥ ३० ॥ सुरतर पुटं ठे वि जे व
 डी फळ ॥ मढी स्थान ठा सधु पपरिमळ ॥ काप्र धलुं सी शुष्क रुण वेवळ ॥ आ
 णो नियां सप्र विलें ॥ ४० ॥ सीर सिंधु सी प्राजा शिर ॥ कनकाद्रि पुटं ठे वि जे
 गार ॥ तैसं प्राहृत बोले जाया ॥ तुम महय वेविं वणुं ॥ ५० ॥ परी जो खंद
 घेत बाळ क ॥ तैसं हे वरु नि पुर वी माता अने क ॥ त्सी हरा मवि जये ग्रंथ सु
 रेख ॥ सी द्वि पावो ह पे तु श्या ॥ ६० ॥ आतां नमो जळ जो द्रव कुमारी ॥ जे स
 दा विल से व्रवी ती का ग्री ॥ जीव्या वर दें मु वें हि वरी ॥ वाचस्पति सी संवा

(५)

द॥२५॥ जे आनंद सरोवर मरा ढीका॥ जे चातुर्य चंय वक्र ढीका॥ जे नि
 जल पेची॥ व विवाढाने तपर तिगा॥ २६॥ लपेतु म्हा विरं चीकु मसी॥ ज
 मांध होय माहां जो हरी॥ अति मंद तो वेदार्थ वरी॥ शत्रु पदिवै सरं क्र॥ २७॥
 अंबेतुं कवि हृदया भुम मसी॥ किं नि जानंद सागरी वील हरी॥ वागव
 ली वै से जिह्वा ग्री॥ विरूढे सकळ संवरा॥ २८॥ वीवे क हं सशुद्ध धवळ॥ पा
 वरी तु सं आसन आयळ॥ तार कां वन सुपाळ॥ तैसें निर्मळ निजांग तु
 सं॥ २९॥ शुभ्र वं तु वी शुभ्र आंबर॥ दिव्य मुक्त लग आळंकार॥ निज बोध
 विष्णं घेउनि सुखरा॥ गायन करी सीस्वानंदें॥ ३०॥ ऐकतां शारदे वंगाय
 न॥ तन्मये विष्णुं इशान॥ अंबेतु सं सुंदर लपा हुन॥ मीन व्रेतन तट स्त
 ३१॥ रंभा उर्वशी तिलोत्तमां॥ सावित्री आपणां मुखर मां॥ तु श्री या चातुर्य

वीसिमां॥ साहिव्रह्म न पवति॥ २॥ अंबे तु मंगुण के विंवणावे॥ देविं अ
 क्तिमि अर्क पुष्पी पुजावे॥ अंबर कैसं मुष्टीत सांटेवे॥ पल्लु वें बांधवे वा
 पुवैसा॥ ३॥ नवर वेड वी येव जन॥ नगणवे सिंधु वें ते जीवन॥ ससा
 वण भेडुन॥ प्रशक्त्र वी जाउ सवे॥ ४॥ हे कोनि बाळ कांची वचने॥ ज
 ननी हृद इंधरी प्रीतिने॥ ते संसर स्वतिने॥ निज लुपेने॥ घातले ठाणों जी
 ह्वा ग्री॥ ५॥ माझे मन मूढ चकारा॥ दुमा जी इछि गोहिणी वर॥ परी स
 र स्वति लुपाकु शेर॥ शुद्ध विनम्र गटली॥ ६॥ विजे पासुनी चढ सी
 क्कळा॥ तों तों चक्रागसी सोदळा॥ तेसी चपेथंर चुना थलीळा॥ चढ आ
 गळार सडटे॥ ७॥ ज्ञानां ये आनंत ओढे॥ उचडिले ये के वी वेढे॥ आतां वं
 दुं श्री गुस पाउले॥ ज्याचे निप्रगटले दिव्य ज्ञान॥ ८॥ जो अज्ञान तिमी रळे

दक्र॥ जो प्रगटे वेदांत ज्ञानाचे॥ तो ब्रह्मसंनंद प्राह राजदेख॥ परमाद्भुत म
 ही मांज्याचा॥ जे कां पांडुरंग नगर विख्यात॥ जो भक्तभीमांतरीं स
 माधीस्त॥ तो इति राजमहिमा अद्भुत॥ केवण वरुं शक्यें॥ जागृतीस
 मश्रुतीतुर्थापुर्ण॥ वहुं प्रावस्व वसिष्ठा॥ आसनं॥ उन्मत्तते ही निरसु
 न॥ स्वमुखीपुर्ण समाधीस्त॥ वांदणें वें॥ न सतां मृगां॥ जीवणां वां
 बुनि विजदेख॥ कीर्णें वें॥ वीन सतां॥ सहसा अंकुर फुटेनां॥ ज
 रीने त्रेविषान हि से पदार्थ॥ कीं मथने विषान निवडे न वनीत॥ तैसा स
 हुरुवां बुनि पदार्थ॥ ठाडून पडे जीवासी॥ वरन सतां व्यर्थ वेहता॥ सी
 रन सतां द्राघे संधय॥ तैसंगुल्लये विषा व्यर्थ कावात॥ तयें ब्रते साधनें॥
 अंजनं विषान सां पडे निधान॥ कीं गाइत्री विषा ब्राह्मण पण॥ सीसा

(६१)

वै की प्राप्तां विषा ॥ तै सं गुरु विषा ज्ञान न घटे ॥ ७५ ॥ म्हणौ न तनुं मन ध
नें सी आ नन्य ॥ ब्रह्मं नंद स्वामी सशरण ॥ आरंभी ली श्री ग म न्न था ग
हन ॥ ग्रंथ संपूर्ण सी द्वि पावो ॥ ७६ ॥ ऐसे ऐक तां स प्रेम को ल ॥ को ली ल
श्री गुरु दया क ॥ व को म वार जो उता वे क ॥ म गां क जै सायें उग वे ॥ ७७ ॥
किं चा त काला गि धां वे ज न धरा ॥ की सुधी ता लु दं ये क्षीर सागर ॥ की क
अ दक्ष आला जो धीत धरा ॥ की द्वि पावें सा ह्यें ॥ ७८ ॥ तै सा श्री गुरु दया
साग म ॥ ते पो र्दि धला आध ये व ॥ स गे सी द्वि स पा वे ल सा चार ॥ ग म वि
ज ये ग्रंथ हा ॥ ७९ ॥ आ तां वं हु सं त सा ज्ञान ॥ जे तै ग ग्य स्व नी ये पं चान न
जे ज्ञानां वरी वे वं र द्वि पा ॥ उ द ये आस्त न से त गा ॥ ८० ॥ जे भक्त सगे वरी
वे ग ज हं स ॥ जे कां अवि धार ण दु ता श ॥ कीं ते प त्र ह स्ति वि शो व ॥ न को

८

गवैद्य हारक ॥ श्री जीवपावे आपुल्या स्वपदासी ॥ ऐसा मोहर्त देणा
 रते जोरासी ॥ श्री तेपं व्यासरी स्वप्रतापेंसी ॥ पंचभुतासि पढ विवितीजे ॥
 श्री तेदैविसंपत्तिचे भाग्यवंत ॥ मुमुक्षाव्रीतीदरिद्र रहित ॥ श्रीदयेचें अ
 हुत ॥ गोपुरं काये उंचावली ॥ संतसातेच नुरपंडित ॥ माझे बोलणे आ
 रुषबहुंत ॥ जैमिंसरस्वति पुढें मुढें अत्यंत ॥ वागविला सदाविति ॥
 सूर्यापुढें दीप जैसा देख ॥ श्री ज्ञानविमलानिशीलुगदक ॥ श्री कनका
 श्री पुढें अतिसुरेख ॥ त्या सखाळें वारवित केव ॥ कामधेनुसममपी
 लें अज्याशीर ॥ श्रीचंद्रासीसीतळ वरीरं नापुत्र ॥ कल्पतरु वलीलें दे
 णार ॥ त्यासीनिंबोळ्यासमपी ल्या ॥ रत्नापुढें कांचमणिं समपी लिं ॥
 तैसीमाग्रीहे आरुषबोति ॥ परीतुम्ही प्रीतिबुद्धं ठेविली ॥ प्राहृतशब्दी

नवलहं॥७॥विष्णुं सि नुषणं आपार॥परीतुळसीवरीप्रीतिप्रार॥क्रीआ
 पवांपतिसीबिल्वपत्र॥वक्तीपाहतांआवउत॥८॥सायेदासीसपाठी
 सीघालितां॥तिथीसर्वावरीवालेसता॥मोलथोउंशुआळंकारले
 तां॥जनांसमस्ताथोरदिसे॥९॥मणौनिलुंहीसंतप्रभुथोर॥महिमांनव
 र्कवेआपार॥बांधवेलमोदेवसरी॥वरणीअंबरक्रमवेलपें॥१०॥हे
 साजाणोनिविचार॥मनिधरुनिहेतसाकार॥तेनेकरुनआपार॥सुख
 प्राप्तीआसोजया॥११॥जोगेंद्रमस्तविश्वामणी॥आणवेलयेवादेशणी
 सूर्यजातांधरवेलगगनिं॥नक्षत्रं गुणीवोविजेतिल॥१२॥काटीजेलश
 विमंडळास्त॥मोडिजेलऐरावतिवेदंत॥दीगाजआणोनियांसमस्त
 ॥यद्वेठाइंवांधिजेति॥१३॥तुरंगकरुनिंप्रभंजन॥सर्वत्रकरवेलदृष्टी

गमन॥ परितक्क सतां ये मरि मान॥ जे ब्रह्म नंदें पुर्ण सदा॥ ६४॥ तां
संत बोळति आनंद घन॥ मन निवाले तव बोळ ऐकोन॥ आम्ही करूं
इच्छितो राम कथा श्रवण॥ वरी दृष्टी त गोपुत्रे॥ ६५॥ नेर सुंदर रत्ने करन
किंत स्पेत्रें मं रित गागन॥ वीरूरी पंजी परी पुर्ण॥ ते विंदुष्टांति पुर्ण ग्रंथ
गोत्रे॥ ६६॥ किं शांति दया विशेष॥ नवें रित स पुरुष॥ वीरूरी वाग सहीत
नरेश॥ दृष्टांते सुर सग्रंथे॥ ६७॥ प्रांथी घनु जल गली बडुंत त्या
ही वरी वाढीले पंच्यामृत॥ किं उर्वठा सी आकस्मात॥ च अत्तर भेटला॥
६८॥ कृष्ण शी हिं उतां भुमं उठी केवळ॥ त्यासी राज कृष्ण चाली माळ॥ वी
रो गीया मेर सायण निर्मळ॥ आकस्मात जोडिले॥ ६९॥ आतां बडुंत रात्रे
निशब्द जाळ॥ बोले राम कथा रसाळ॥ जैसी वीरूता सां ये निमाळ॥ मुक्ता

७४
प्रवेष्टी शो विती ॥ १० ॥ वीं को शर हीं प्रवेष्टी नि ॥ मांडरी रत्नें काढी नि वडु नि
॥ विंशे परा कुनि सजुनी ॥ उत्तम गुण स्वीकारी जे ॥ ११ ॥ ऐसे संतां वे बो लप
री कर ॥ ऐ को नि ब्रह्म नंदें श्री धर ॥ साष्टांग घालो नि नमस्कार ॥ ह्मणे साद
र परी सा जी ॥ १२ ॥ आसं भाव्य श्री राम चरीत्र ॥ ज्ञात कोरी ग्रंथ सविस्तर ॥
वालि व बो लिता आचार ॥ कथा समुद्र आचार जे ॥ १३ ॥ जो सत्य वती
हृदये रत्न ॥ कथि जगद्गुरु पाराशर नंदन ॥ तं व्यासोक्त रामायण ॥ कोणा सं
पूर्ण वर्ण वे ॥ १४ ॥ विशिष्ट कथी ले निधीति ॥ तं वांशि व्यास मायण ह्मणाति ॥ श्री
शुक्लें कथी लें ना नरीति ॥ शुक्ल रामायण को लति ते ॥ १५ ॥ जो आंजनि हृदया
विंद भ्रमर ॥ ते पां पाहे नि श्री राम चरीत्र ॥ कथी लें नाट करामायण साचा
र ॥ आपार चरीत्र निज मुखें ॥ १६ ॥ जो परम विश्वासी श्री रामासी शर

(७)

॥ शत्रुघ्नजनकबन्धुविनिषण ॥ तेणंरामचरीत्रवृषीलेउण ॥ विनि
 षणरामायणसमसुणति ॥ ११ ॥ जोक्रमळोद्रवविष्णुसुत ॥ तेणंनारदा
 सीकृषीलेहंयरीत्र ॥ तं ब्रह्मरामायणअहुत ॥ उमेसिसांगतशिवा
 यण ॥ १२ ॥ जोब्रलशोद्रवमाहंसुनि ॥ तेणंजळनिधीआरीलाआच
 नी ॥ तेणंरामकृष्णठेविलीवित्तकनि ॥ आगस्तिरामायणसुणतितया ॥
 १३ ॥ जोगंद्रवृषीसर्पप्रति ॥ तं ब्रह्मरामायणबोलति ॥ आध्यात्मरामायण
 बोलति ॥ ऋषिनिनिवउनिकाटीले ॥ १४ ॥ येकश्रीवरामायणसत्य आग
 मरामायणयेकबोलत ॥ कर्मरामायणअहुत ॥ कर्मपुराणीबोलिले ॥ १५ ॥
 स्त्रंदरामायणआपार ॥ येकपौलस्तिरामायणपरीकर ॥ वाळिकास्त्रं
 सविस्तररामकृष्णकृषीयेली ॥ १६ ॥ रविआरुणसंवाद ॥ तं आरुणरा

७

मायणा प्रसिद्ध॥ पद्मपुराणी अगाध॥ पद्मगमा यणावर्णीते॥ ८६॥ भरथसा
 मायणा बांगले॥ ये अर्धमसमायणा बोळिले॥ आश्रीयसमायणा कशीले
 ॥ बगदाल मरुषिप्रति॥ ८७॥ मुक्तापसु निद्रु कयाकशा॥ कैस्यावर्णवती
 लितत्वता॥ त्यामाजीवालि वनाटका धर्मग्रंथा॥ रामविजये पाळागी व
 शुं॥ ८८॥ सुंदरं मांयं प्रोवां यं वं पौं स्तिं मांयं पं पंरीं करं क्रांतीं का
 खंडिं संविं स्तरं रं मं वं शं वं शं यं लिं ॥ ८९॥ रं विं प्रोवां संवां दं तं आं रं पं
 रं मां यं पं पं सिं दं॥ समस्त कवि सनम कार॥ जो जगदुरु आचार्य शंकर
 ॥ जेवो मते उठे दो नि स म ग॥ शुद्ध मार्ग वाढविला॥ ९०॥ पुर्विये व सत्य
 वतिकु म र॥ तैसा वळ युगी श्री शंकर॥ जो ज्ञानां वास मुद्र॥ जगदो द्वार
 वेळा जेवो॥ ९१॥ सवळ मते उठे उन॥ सन्मार्ग वाढविला परी पुर्वी॥ सवळ

(९)

लसतवह्निजंबुकुपुर्णजाण॥ शंकरसीकृगजतसे॥ सत्रलमसया
 दीदरीद्री॥ शंकरश्रीमंतएश्वरी॥ सन्यासदिशानिधारी॥ जेणोंस्तुपीली
 विधियुक्त॥ आवचसतवाहिरजनि॥ शंकरत्यावरीरघुवीर॥ क्री
 रववधीयादवेंद्र॥ अलिउदितसाख्ये॥ १०॥ तैसात्रांक्रग्यायेसकळ॥ कुम
 संछेदिताल्काळ॥ याआख्यायाविषदक्रमळ॥ श्रीधरभ्रमरंवंदीले॥ ११॥ श्री
 धराचारीकाका॥ यामनमस्तु॥ श्रीधर॥ मदसूदमादिकृविंद्र॥ ग्रंथआ
 पारजयावे॥ १२॥ जोश्रंगारवनि॥ वाविहंगमजाण॥ तोजयदेवपद्मावतीर
 मण॥ ज्याचीकाव्यक्रवापाहुन॥ पंडितजनतटस्तहोति॥ १३॥ जोवेदांतसी
 गार्णविवासीन॥ तेणोंविवेकमिंधुनिर्मिलायुर्ण॥ तोमकुंदराजगुणानिधान
 ॥ तयाचेकाणवंदिजे॥ १४॥ तासावयाजगसमग्र॥ पुन्हांअवतरलारमांकर

॥ ગીતાઈ વેળા સાચાર ॥ તો જ્ઞાનેશ્વર જગદુ સ ૧૫ ॥ જો માનુદાસ કુલ મુષ
 ણ ॥ પ્રતિષ્ઠા વાસિ પરી પુર્ણ ॥ સ્યા ચે પે વ્રનાથે ગ્રંથ પુર્ણ ॥ વહું માલ કશીયે
 લે ૧૬ ॥ જે ચાતુર્ય રાજધાનિ ચેકલ સ ॥ મુક્તેશ્વર મુદ્ગલ દાસ ॥ જ્યાં ચાગ્રં
 થવા હતાં વિશેષ ॥ બ્રહ્મ નંદેંડે ચંદ્ર વેલ ૧૭ ॥ જે સાચું ડાંગર તે જ પોતી ॥ તૈસે ચ
 વેવલ વામન સ્વામિ ॥ જ્યાં વીર મુકર વનાં થા મુતી ॥ મંડલ વરી પ્રાપ્ત ૧૮ ॥
 ૧૯ ॥ હે દયાદાસ જયરામ ॥ જો જાંતિ દેયે ચંતિ જધામ ॥ જ્યાં ચે ગ્રંથ જ્ઞાન ભરી ત
 યરમ ॥ જે નિશિમ્બ્ર સચ્ચારી ૨૦ ॥ શ્રીરામ ઉપાસક વેલ ॥ જો ભક્તી સગેવ
 રિ ચામરાલ ॥ તો ગામદાસ માહવા જાનિ મેલ ॥ પ્રતિ પ્રવલ લાવી જનાં ૨૧ ॥
 બ્રહ્મ નંદ સ્વામિ ચાંબંધુ સત્ય ॥ નામ તયા ચે રંગનાથ ॥ સ્યાં વીકારે તા સ
 મસ્ત ॥ આપાર જન ઉદ્ધરલે ૨૨ ॥ આતા આસો તસમ સ્તવ વિવર ॥ આવચે બ્ર

१०

मृगानंदर पसाधार॥ त्यास अनन्यशर लक्ष्मीधर॥ लोछावावर ग्रंथा
 सी॥२॥ रविकुंडी प्रवत्सो निरघुविर॥ त्रैसेवलेली बंध्वरी॥ धन्यस्त्ववा
 लि कृपेवं वक्र॥ वृथा आपार बोलिल॥ देवली तां श्रीगाम्भीरी॥ ध
 न्यतो वालिकृपवि॥ तो पापे आवर लाहे ताफार॥ ऐका सादर गोष्टे
 ॥ वाळिकृपुर्विदि जसत॥ त्या जो नि आपुला आवार यज्ञोपवित॥ त्रि
 रातसंगे वाट पाडित॥ अलीकून त विषयां॥ ५॥ माहं दुर्धर कानन देव
 तां भयाभीत होये मन॥ पर्वतदरी माजी स्तब्ध करन॥ सह परिवारे वसे ते
 थं॥ ६॥ नो वंते द्वादश गावे पर्यंत॥ पाठ तिस्रो नि वाट पाडित॥ केव्हा ब्रह्म
 हत्या असंख्यात॥ नाही गणीत इतर जीवा॥ मळधरा वणला नि वक्र॥ वे
 सहो उनिं सालिक॥ विं मुद्रा काला नि विष बक्र॥ बैसे जपत ज्या परी॥ की

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com